

Sygn. akt II AKa 237/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Marzanna A. Piekarska – Drążek Sędziowie: SA – Dorota Tyrła (spr.)

SO (del.) – Anna Kalbarczyk

Protokolant: Adriana Hyjek

przy udziale Prokuratora Andrzeja Wicherskiego

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2020 r. i 23 października 2020 r.

sprawy:

P. S. (S.)

urodz. (...) w W.,

syna L. i B. z d. M.

oskarżonego z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 29 kwietnia 2019 r. sygn. akt V K 51/18

uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego P. S. i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 237/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	I	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

**Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 29 kwietnia 2019 r.,
sygn. akt V K 51/18**

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		P. S.	Czyn z punktu I zaskarżonego wyroku	Zeznania uzupełniające A. P. (1)	751-755
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	zeznania uzupełniające świadka A. P. (1)	Świadek A. P. (1) w swoich uzupełniających zeznaniach złożonych w toku postępowania

	<p>Wyrok SO w Warszawie w sprawie VIII K 5/19 wraz z złączoną dokumentacją (k. 671-744)</p>	<p>odwoławczego odwołał częściowo swoje wcześniejsze zeznania, w których – jak podał – próbował uchronić oskarżonego przed odpowiedzialnością karną; podał także motywy z jakich działał. Wobec uznania w toku postępowania odwoławczego zasadności zarzutów prokuratora co do nieprawidłowej oceny wcześniejszych zeznań świadka A. P. z obrazą art. 7 k.p.k. – uzupełniające zeznania tego świadka wzmacniają ewidentnie przedstawioną w sprawie argumentację skarżącego prokuratora.</p> <p>Potwierdzenie prawomocnego skazania świadka A. P. (1) za tożsamy czyn jaki został zarzucony oskarżonemu P. S.</p>
--	---	--

<p><u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u></p>		
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>
	<p>Informacja dot. ochrony oskarżonego P. S.</p>	<p>Zważywszy już chociażby na treść pisma oskarżonego oraz złożonych przez niego w tym przedmiocie oświadczeń - brak bezpośredniego związku z czynem zarzuconym</p>

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	

<p>I.</p>	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść, a polegający na dowolnej a nie swobodnej ocenie materiału dowodowego, a w szczególności zeznań D. S. poprzez przyjęcie, iż są one zmienne, chwiejne, labilne, również wewnętrznie, a w konsekwencji nie dały one podstawy do dokonania pewnych ustaleń, zwłaszcza co do rodzaju substancji stanowiącej przedmiot zarzucanego przestępczego zachowania, podczas gdy prawidłowa ocena zeznań D. S. w korelacji z całokształtem zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, dokonana w sposób swobodny, zgodnie z zasadami logicznego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego winna prowadzić Sąd do ustalenia, iż substancjami, które D. S. przekazał P. S. były dwa kilogramy mefedronu oraz pół kilograma amfetaminy, które oskarżony przerobił na nie mniej niż 10 tysięcy tzw. tabletek extazy.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Błąd ustaleń faktycznych zachodzi, gdy treść dokonanych ocen i wniosków dokonanych przez sąd nie odpowiada zasadom rozumowania, a mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia.</p> <p>W realiach niniejszej sprawy trafnie zarzucił skarżący prokurator, że Sąd I instancji niezasadnie przyjął, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przypisania sprawstwa P. S., co skutkowało jego uniewinnieniem.</p>		

<p>W tym stanie rzeczy wobec zasadności zarzutów sformułowanych przez skarżącego i omówionych w punkcie 3.II niniejszego uzasadnienia - za oczywiście zasadny uznać należy wynikający z nich zarzut błędu w ustaleniach faktycznych.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>II.</p>	<p>Obraza przepisów postępowania karnego, która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. i art. 424§1 k.p.k. poprzez poczynienie ustaleń na dokonanej w sposób wybiórczy i dowolny ocenie zeznań D. S. jedynie w zakresie rodzaju substancji stanowiącej przedmiot zarzucanego przestępczego zachowania oskarżonego, z pominięciem oceny całokształtu materiału dowodowego, a w szczególności treści opinii biegłych z zakresu badań fizykochemicznych czy protokołu konfrontacji A. P. (1) i P. S., a w konsekwencji ograniczeniu uzasadnienia wyroku jedynie do badania istnienia przedmiotu przestępstwa i pominięciu oceny wszystkich istotnych dla wydania wyroku faktów oraz oceny całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>1) Trafnie podniósł skarżący prokurator, że Sąd I instancji oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy uznał, że nie pozwala on w sposób jednoznaczny i bezsprzeczny</p>		

ustalić jakie substancje stanowiły przedmiot czynności wykonawczych zarzucanego oskarżonemu czynu, a tym bardziej na przyjęcie, iż były to substancje psychotropowe w postaci mefedronu i amfetaminy. W tym zakresie Sąd meriti wskazał, że zarówno z zeznań świadka D. S., A. P. (1) i M. L. zgodnie wynika, iż tabletki ujęte w zarzucie a/o „nie działały, czyli były pozbawione właściwości będących kryterium uznania ich za substancje psychotropowe, którymi są zdolność oddziaływania na ośrodkowy układ nerwowy. Zatem wobec faktu niezabezpieczenia przedmiotowych tabletek, wykluczającego dopuszczenie w tym zakresie opinii biegłego, twierdzenia przeciwne uznać należy za nieuprawnione i nieznajdujące oparcia w żadnych dowodach” (vide strony 7 – 8 uzasadnienia). W konsekwencji zdaniem Sądu I instancji zbędne było dokonywanie innych ustaleń w sprawie, bowiem niezależnie od nich, wskazane przyczyny wykluczyły przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności za zarzucane mu przestępstwo.

Tymczasem zgodzić należy się ze skarżącym prokuratorem, że powyższej tezie przyjętej przez Sąd Okręgowy przeczą:

a) dowód z konfrontacji pomiędzy P. S. a A. P. (1) z dnia 11.02.2015 r. (k. 175 – 178), podczas której A. P. (1) potwierdził, że do oskarżonego „miały jechać substancje nielegalne”;

b) pominięty przez Sąd I instancji potwierdzony przez M. L. fakt nabycia od D. S. tabletek extazy – za co został prawomocnie skazany;

c) treść opinii biegłego z zakresu badań fizykochemicznych – z której

wynika, iż zarówno amfetamina, jak i mefedron są zaliczane do substancji psychotropowych z grupy II- P oraz I-P. Tabletki zawierające powyższe substancje będą podlegały ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. Wystarczy jedna zabroniona substancja w składzie tabletek, która jest wymieniona w załącznikach, aby podlegały one przedmiotowej ustawie;

d) A. P. (1) konsekwentnie przyznawał się do czynu polegającego na pomocy P. S. w przetworzeniu 2 kg mefedronu oraz 0,5 kg amfetaminy – za co został prawomocnie skazany w sprawie VIII K 5/19, w odrębnym swoim postępowaniu;

e) Sąd pominął dowody wskazujące na to, że w czasie gdy doszło do czynu zarzucanego oskarżonemu w miejscowości K. istniało nielegalne laboratorium, w którym był wytwarzana amfetamina i miał do niej dostęp tak A. P. (1), jak i D. S., bo sami ją produkowali.

Pominięcie powyższych okoliczności wynikających z korespondujących ze sobą przeprowadzonych w sprawie dowodów – w tym treści zeznań tak D. S., jak i A. P. (1), co do przekazania do wyprodukowania tabletek nie tylko mefedronu (co do którego były zastrzeżenia odnośnie jakości, czy wskazywanie, iż w istocie nie był to mefedron, ale dopuszczalne substancje spożywcze, typu kofeina), ale także amfetaminy – powoduje, że wnioski wyprowadzone w sprawie przez Sąd Okręgowy nie mogą znaleźć akceptacji, bowiem są dowolne.

W tym stanie rzeczy jako nieuprawnione należy uznać przyjęte przez Sąd I instancji kryterium, że skoro wyprodukowane

tabletki były „słabej mocy”, „nie działały” – to nawet „gdyby przyjąć, że materiał dowodowy wskazuje na wytworzenie tabletek przez oskarżonego z substancji mu przekazanych, co może budzić pewne uzasadnione podejrzenia, nie pozwala (...) czynić niepodważalnych ustaleń co do rodzaju tych substancji, tym bardziej uprawniających do przyjęcia, iż były to substancje psychotropowe” (vide strona 8 uzasadnienia). Rację ma w tym zakresie prokurator, iż byłoby nielogiczne i sprzeczne z doświadczeniem życiowym, by wskazane przez ten Sąd osoby, „które „zajmują się zawodowo produkcją i rozprowadzaniem narkotyków, które uczyniły sobie z tego sposób na życie” (vide strona 7 uzasadnienia) – zajmowałyby się tak produkcją, jak i rozprowadzaniem legalnych tabletek, bo nie przyniosłoby im to spodziewanego zysku, a chcąc dalej uczestniczyć w tym procederze nie mogli sobie pozwolić na oszukanie kontrahentów i wprowadzenie takiego towaru na rynek narkotykowy.

2) Kontrola odwoławcza przeprowadzona przez Sąd Apelacyjny potwierdziła jako trafny zarzut skarżącego prokuratora, iż Sąd I instancji nie poddał pełnej analizie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 410 k.p.k. – co było konsekwencją nieprawidłowego uznania, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie tworzy pełnej podstawy faktycznej do uznania, iż przedmiotem czynności wykonawczych czynu stanowiącego meritum sprawy były wskazane w zarzucie

a/o substancje psychotropowe (odnośnie powyższego stanowisko zajęte przez Sąd Apelacyjny w pkt 1).

Sąd orzekający procedujący zgodnie z regułami procedury karnej – wprost określonych wymogami z art. 410 k.p.k. – ma obowiązek uwzględnienia wszystkich dowodów przeprowadzonych w sprawie, zarówno korzystnych jak i niekorzystnych dla oskarżonego, a wydany wyrok musi stanowić wynik analizy całokształtu okoliczności.

Kontrola odwoławcza wykazała, że Sąd I instancji nie dokonał w istocie kompleksowej oceny zeznań świadków D. S. oraz A. P. (1), ograniczając się w istocie do wywodów czy dowody te pozwalają w sposób stanowczy na czynienie ustaleń odnośnie składu tabletek będących przedmiotem zarzutu z a/o – przez co ocena tych dowodów zapadła z obrazą art. 7 k.p.k.

Tymczasem prawidłowo przeprowadzona analiza powyższych dowodów obciążających oskarżonego prowadzi do wniosku, że są one konsekwentne i korespondują ze sobą. Zeznania D. S. (k. 65-68, k. 69-74, k. 75-81, 393-398) wskazują, że konsekwentnie opisywał okoliczności popełnionego przestępstwa zarzucanego oskarżonemu – wskazując osoby biorące w nim udział, czas i miejsce popełnienia, a także inne istotne okoliczności czynowi temu towarzyszące. Świadek ten opisał m.in. że A. P. (1) nabyty przez siebie mefedron (od osoby p ps. (...)), a także amfetaminę nakazał mu zawieść do swojego szwagra (P. S.) po to, by ten wytworzył tabletki extazy. Konsekwentnie także wskazywał, że wytworzone przez oskarżonego tabletki były zlej

jakości – były słabe i dlatego A. P. (1) nakazał je pognieść na pył i dosypać do produkowanej w K. amfetaminy. Powyższe depozycje D. S. potwierdził podczas konfrontacji z oskarżonym (k. 172-174).

Co znamienne: na etapie tak postępowania przygotowawczego, jak i rozprawy sądowej świadek A. P. (1) nie tyle zanegował udział oskarżonego w produkcji tabletek, ale próbował wykazać, że tabletki zrobione przez P. S. były z legalnych substancji. Trafnie w tym zakresie podniósł skarżący prokurator, iż Sąd Okręgowy nie dokonując właściwej analizy okoliczności wynikających z całokształtu przeprowadzonych dowodów w sprawie – nie dostrzegł, iż A. P. (1) miał żywotny interes w tym, aby umniejszyć odpowiedzialność karną P. S., bo z oskarżonym świadka łączy wyjątkowo bliskie relacje – oskarżony jest mężem jego siostry ciotecznej, P. S. jest ojcem chrzestnym jednego z dzieci A. P. (1).

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe i uzupełniające przesłuchanie świadka P. wskazuje, że odwołał on swoje wcześniejsze korzystne dla oskarżonego zeznania. Podał przy tym motywy jakimi się kierował składając tak wcześniejsze depozycje, jak i aktualne.

W tym stanie rzeczy stwierdzić należy, że kontrola odwoławcza dokonana przez Sąd Apelacyjny potwierdziła zasadność wszystkich stawianych zarzutów w apelacji prokuratora. Niepełność i dowolność ocen odnośnie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego – prowadząca do obrazy art. 7 k.p.k. oraz art.

410 k.p.k. – powoduje, iż wyrok uniewinniający nie może się ostać.		
	Wniosek	
o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania – zasadny wobec trafnych zarzutów apelacji.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	Brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>1.</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Nie dotyczy</u>	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Nie dotyczy	
Zwięźle o powodach zmiany	

<i>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<i>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</i>	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
Pogłębiona ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż Sąd	

meriti oceniając zarzut stawiany oskarżonemu w akcie oskarżenia – przeprowadzając w sprawie postępowanie dowodowe de facto nie ocenił w sposób kompleksowy, zgodnie z wymogami art. 410 k.p.k. oraz z obrazą art. 7 k.p.k. zgromadzone w sprawie dowody, eksponując jedynie wynikające z nich elementy korzystne dla oskarżonego (art. 4 k.p.k.) Prawidłowa realizacja powyższych reguł prowadzi do wniosku, że w sprawie rysują się realne podstawy do wydania wyroku skazującego.

Sąd odwoławczy dokonując kontroli odwoławczej doszedł do przekonania, iż na podstawie zgromadzonego w sposób prawidłowy materiału dowodowego nie ma możliwości wydania wyroku uniewinniającego – o czym świadczą rozważania zawarte w punktach 3.I i 3.II uzasadnienia. Sąd Apelacyjny uzupełniając postępowanie dowodowe i przeprowadzając dowód z uzupełniającego przesłuchania świadka A. P. (1) upewnił się, że już wcześniej istniejące w sprawie podstawy do uznania za niewiarygodne tych depozycji świadka, w których twierdził o przekazaniu P. S. do wyprodukowania tabletek wyłącznie substancji legalnych nabrały szczególnej wymowy.

W tym stanie rzeczy zgodnie z regułą ne peius określoną w art. 454§1 k.p.k. Sąd odwoławczy zmuszony jest do uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Powyższe stanowisko Sądu Apelacyjnego jest zgodne z treścią uchwały 7 Sędziów Sądu

<p>Najwyższego z dnia 20 września 2018 r., I KZP 10/18 oraz uchwały Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2019 r., sygn. I KZP 3/19.</p>		
<p><u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u></p>		
<p>Uwzględniając rozważania Sądu Odwoławczego poczynione w toku rozpoznania apelacji prokuratora:</p> <p>1) Sąd I instancji winien na nowo przeprowadzić postępowanie dowodowe w całości;</p> <p>2) Respektując normy określone art. 410 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 4 k.p.k., 2 k.p.k. – Sąd meriti poczyni w oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie ustalenia co do okoliczności składających się na znamiona czynu zarzucanego oskarżonemu w akcie oskarżenia z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii – mając w szczególności na względzie konieczność skonfrontowania materiału dowodowego w postaci dowodów osobowych z opinią biegłego z zakresu badań fizykochemicznych;</p> <p>3) W przypadku konieczności sporządzenia pisemnego uzasadnienia swoje ustalenia i dokonane oceny w zakresie przeprowadzonych dowodów Sąd I instancji przedstawi w sposób zgodny z wymogami art. 424§1 k.p.k.</p>		
<p><u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	

	Brak	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności

7. PODPIS
Dorota Tyrła Marzanna A. Piekarska – Drążek Anna Kalbarczyk

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	<i>I</i>		
Podmiot wnoszący apelację	<i>Prokurator</i>		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	<i>Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 29 kwietnia 2018 r., sygn. akt VK 51/18</i>		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<i>1.4. Wnioski</i>		
#	Uchylenie	# zmiana